

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. liepos 18 d. *

Byloje C-214/05 P

dėl 2005 m. gegužės 10 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Sergio Rossi SpA, įsteigta San Mauro Pascoli (Italija), atstovaujama *avvocato* A. Ruo,

apeliantė,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai O. Montalto ir P. Bullock,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

* Proceso kalba: italų.

Sissi Rossi Srl, įsteigtai Vilanovos Kastenaze (Italija), atstovaujamai *avvocato* S. Verea,

pirmojoje instancijoje į bylą įstojusiai šaliai,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský (pranešėjas), J.-P. Puissechot, A. Borg Barthet ir A. Ó Caoimh,

generalinė advokatė J. Kokott,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2006 m. kovo 16 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Apeliaciniu skundu *Sergio Rossi SpA* prašo panaikinti 2005 m. kovo 1 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *Sergio Rossi prieš VRDT* (T-169/03,

Rink. p. II-685, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo pastarasis atmetė jos ieškinį dėl 2003 m. vasario 28 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 569/2002-1, toliau – ginčijamas sprendimas), susijusio su protesto procedūra tarp *Calzaturificio Rossi SpA*, kurios teises perėmė *Sergio Rossi SpA*, ir *Sissi Rossi Srl*, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- 2 Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje minimame ieškinyje nurodoma:

<...>

c) ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka;

d) ieškovo reikalavimai;

e) įrodymai, jeigu jie pateikiami.“

3 Pagal to paties Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą:

„Vykstamam procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.“

4 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1) 8 straipsnio 1 dalis numato:

„Ankstesnio prekių ženklo savininkui užprotestavus, prekių ženklas, kurį įregistruoti buvo paduota paraiška, neregistruojamas:

<...>

b) jeigu dėl savo panašumo į ankstesnį prekių ženklą ar tapatumo jam, arba dėl prekių ar paslaugų, kurioms prekių ženklai yra skirti, panašumo ar tapatumo yra galimybė suklaidinti visuomenę toje teritorijoje, kurioje ankstesnis prekių ženklas yra apsaugotas; suklaidinimo galimybė apima ir galimybę sieti su ankstesniu prekių ženklu.“

5 Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje įtvirtinta:

„Tarnybos sprendimuose nurodomi juos pagrindžiantys motyvai. Sprendimai grindžiami tiksliai tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus.“

6 Pagal to paties reglamento 74 straipsnį:

„1. Procedūrų metu Tarnyba faktus nagrinėja savo iniciatyva; tačiau procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiksliai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

2. Tarnyba gali neatsižvelgti į faktus ar įrodymus, kurie nebuvo pateikti laiku.“

Ginčo aplinkybės

7 Pirmosios instancijos teismas ginčo aplinkybes apibūdino taip:

„1 1998 m. birželio 1 d. (*Sissi Rossi Srl* (toliau – *Sissi Rossi*)) pagal Reglamentą (Nr. 40/94) pateikė (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.

- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra žodinis žymuo SISSI ROSSI.
- 3 Pagal peržiūrėtą ir iš dalies pakeistą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklaus registruoti prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso būtent 18 klasei bei atitinka šį aprašymą: „oda ir odų pakaitalai, nepriskirti prie kitų klasių gaminiai iš šios medžiagos; gyvūnų odos; lagaminai, kelioniniai krepšiai; lietaus, saulės skėčiai ir lazdos; rimbai ir balnojimo reikmenys“.

<...>

- 5 1999 m. gegužės 21 d. bendrovė *Calzaturificio Rossi SpA* pagal Reglamento Nr. 40/94 42 straipsnio 1 dalį padavė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo įregistravimo prekėms „oda ir odų pakaitalai, nepriskirti prie kitų klasių gaminiai iš šios medžiagos; gyvūnų odos; lagaminai, kelioniniai krepšiai“.
- 6 Prekių ženklai, kuriais remiamasi grindžiant protestą, yra 1991 m. lapkričio 11 d. Italijoje įregistruotas žodinis prekių ženklas MISS ROSSI (Nr. 553 016) ir tą pačią dieną Prancūzijoje įregistruotas tarptautinis prekių ženklas MISS ROSSI (Nr. 577 643). Šiais ankstesniais prekių ženklais žymimos prekės yra Nicos sutarties 25 klasės prekės „avalynė“.

<...>

- 8 Po 2000 m. lapkričio 22 d. notariškai patvirtinto bendrovės *Calzaturificio Rossi SpA* prijungimo, ieškovė, nuo tada vadinama *Sergio Rossi SpA*, tapo ankstesnių prekių ženklų savininke.
- 9 2002 m. balandžio 30 d. Sprendimu Protestų skyrius atmetė paraišką įregistruoti prekių ženklą visoms proteste nurodytoms prekėms. Iš esmės jis nusprendė, kad ieškovė pateikė ankstesnių prekių ženklų naudojimo iš tikrųjų įrodymą tik prekių „moteriška avalynė“ atžvilgiu ir kad, pirma, šios prekės ir, antra, prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės „oda ir odų pakaitalai, nepriskirti prie kitų klasių gaminiai iš šios medžiagos; gyvūnų odos; lagaminai, kelioniniai krepšiai“ yra panašios. Be to, Protestų skyrius padarė išvadą, jog vartotojų prancūzų suvokimu žymenys panašūs.
- 10 2002 m. birželio 28 d. (*Sissi Rossi*) pateikė apeliaciją VRDT dėl Protestų skyriaus sprendimo.
- 11 (Ginčijamu sprendimu) VRDT pirmoji apeliacinė taryba panaikino Protestų skyriaus sprendimą ir protestą atmetė. Iš esmės Apeliacinė taryba nurodė, kad nagrinėjami žymenys nedaug panašūs. Be to, atlikusi nagrinėjamų prekių platinimo kanalų, funkcijų ir rūšies lyginamąją analizę, ji nusprendė, kad prekių skirtumai yra reikšmingesni už jų mažas bendras savybes. Ji būtent nagrinėjo ir paneigė nuomonę, jog prekės, apibūdinamos kaip „moteriška avalynė“ ir „moteriškos rankinės“, panašios dėl to, kad vienos kitas papildo. Todėl, jos nuomone, nėra galimybės supainioti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme.“

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 8 2003 m. gegužės 12 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu ieškiniu dėl ginčijamo sprendimo *Sergio Rossi SpA* pagrindiniu reikalavimu siekė jį panaikinti ir subsidiariai – panaikinti tą jo dalį, kuria pripažįstama, jog nėra galimybės supainioti prekių ženklus, žyminčius „moteriškas rankines“ ir „moterišką avalynę“, įskaitant žodinį prekių ženklą MISS ROSSI.
- 9 Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas pirmiausia atsisakė atsižvelgti į tam tikrus, grindžiant teiginį, kad moteriška avalynė ir moteriškos rankinės yra panašios prekės, *Sergio Rossi SpA* pateiktus įrodymus – tarp kurių būtent iš interneto svetainių paimti straipsniai, reklama ir nuotraukos, motyvuodamas tuo, kad šie dokumentai nebuvo pateikti per administracinę procedūrą VRDT.
- 10 Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad kaip pagrindinis reikalavimas pateiktas prašymas turi būti atmestas ir kad reikia nagrinėti tik subsidiarų prašymą. Visų pirma Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad iš jam pateikto ieškinio, būtent pirmojo reikalavimo, ir apeliančės nuomonių žodžiu matyti, kad ji mano, jog visos proteste nurodytos prekės, t. y. pirma, „oda ir odų pakaitalai, nepriskirti prie kitų klasių gaminiai iš šios medžiagos; gyvūnų odos; lagaminai, kelioniniai krepšiai“ ir, antra, ankstesniais prekių ženklais pažymėtos prekės „moteriška avalynė“ yra panašios. Tačiau jis nurodė, kad šiame ieškinyje pateikti argumentai susiję tik su prekėmis „moteriškos rankinės“ ir „moteriška avalynė“. Kadangi nebuvo nė vieno argumento, paneigiančio Apeliacinės tarybos išvadą, kad, pirma, „oda ir odų pakaitalai; gyvūnų odos; lagaminai, kelioniniai krepšiai“ ir, antra, „moteriška avalynė“ yra nepanašūs, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog nereikia nagrinėti jam pateikto pagrindo tiek, kiek jis pagrįstas tariamu šių prekių panašumu.

- 11 Be to, Pirmosios instancijos teismas nusprendė, jog apeliančės bendra nuoroda į visas vykstant procedūrai VRDT jos pateiktas pastabas negalėjo kompensuoti argumentų nebuvimo ieškinyje. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad apeliančė tik per posėdį, taigi per vėlai, teigė, jos visos šios prekės platinamos tais pačiais kanalais ir yra gaminamos iš tos pačios žaliavos.
- 12 Paskui Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo, ar Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytos prekės „moteriškos rankinės“ ir ankstesniais prekių ženklais žymimos prekės „moteriška avalynė“ panašios, taip pat, ar panašūs nagrinėjami žymenys, bei padarė išvadą, kad nėra galimybės supainioti nagrinėjamų prekių ženklų. Todėl jis ieškinį atmetė.

Šalių reikalavimai

- 13 Apeliaciniu skundu apeliančė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti visą skundžiamą sprendimą,
- subsidiariai panaikinti tą skundžiamą sprendimo dalį, kuri yra susijusi tik su prekių ženklo SISSI ROSSI įregistravimu tokioms prekėms, kaip antai „oda ir jos pakaitalai“,
- nepatenkinus subsidiaraus reikalavimo, pripažinus apeliančės teisę pateikti įrodymus, panaikinti visą skundžiamą sprendimą bei gražinti šią bylą Pirmosios

instancijos teismui, kad šis iš naujo išnagrinėtų nepriimtinais pripažintus įrodymus, arba alternatyviai, remiantis Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnyje įtvirtinta teise būti išklausytam, grąžinti šią bylą VRDT apeliacinei tarybai, kad ši nustatytų terminą siekiant išklaudyti, ir

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

- ¹⁴ VRDT ir *Sissi Rossi* Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš apeliančės bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinis skundas

- ¹⁵ Grįsdama savo reikalavimus panaikinti skundžiamą sprendimą apeliančė remiasi trimis pagrindais. Pirmasis ir antrasis pagrindai susiję su klaidingu Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento taikymu. Iš dviejų dalių sudarytu trečiuoju pagrindu apeliančė nurodo Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimą.

- ¹⁶ Pirmiausia reikia išnagrinėti trečiąjį, paskui pirmąjį ir antrąjį pagrindus.

Dėl trečiojo pagrindo

Šalių argumentai

- 17 Pirmoje trečiojo pagrindo dalyje apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas atitinkamų prekių panašumą ir todėl galimybę supainioti nagrinėjamus prekių ženklus, klaidingai analizavo atitinkamus veiksnius, išplaukiančius iš Teisingumo Teismo praktikos, kurie apima būtent šių prekių rūšį, paskirtį, naudojimą bei konkuruojančius ar papildančius požymius. Šiuo atžvilgiu ji remiasi 1998 m. rugsėjo 29 d. Sprendimu *Canon* (C-39/97, Rink. p. I-5507, 23 punktas).
- 18 Pirmosios instancijos teismas nepaisė aplinkybės, kad galutiniai atitinkamų prekių vartotojai yra tie patys. Be to, nagrinėdamas šių prekių paskirties kriterijų Pirmosios instancijos teismas tinkamai neatsižvelgė į estetinę moteriškų rankinių ir moteriškos avalinės funkciją, dėl kurios tos prekės viena kitą papildė, nes turi būti estetiškai suderintos. Pirmosios instancijos teismas taip pat nusprendė, kad vykstant procedūrai VRDT apeliantė neįrodė, jog nagrinėjamos prekės įprastai parduodamos tose pačiose pardavimo vietose. Tačiau per šią procedūrą apeliantei niekada nebuvo suteikta galimybė tą faktą įrodyti.
- 19 Antroje trečiojo pagrindo dalyje apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai įvertino nagrinėjamų prekių ženklų panašumą. Ypač ji nurodo, jog panašu, kad Pirmosios instancijos teismas išvadą padarė remdamasis faktu, kad vartotojų prancūzų požiūriu pavardė „Rossi“ yra labai paplitusi. Tačiau šis teiginys nebuvo pagrįstas jokių objektyviu įrodymu. Apeliantės nuomone, Pirmosios instancijos teismo išvada klaidinga, nes minėta pavardė Prancūzijos teritorijoje nėra paplitusi ir labiau primena itališką pavardę. Be to, net paplitusi pavardė gali atlikti prekių ženklo kilmės nurodymo funkciją, todėl – būti skiriamąja atitinkamų prekių atžvilgiu. Todėl

pavardės „Rossi“ negalima laikyti mažiau skiriamąja Prancūzijos teritorijoje. Ji turi būti laikoma turinčia stiprų skiriamąjį požymį. Galiausiai Pirmosios instancijos teismas negalėjo remtis aplinkybe, kad „ieškovė netvirtino, jog žodis „Rossi“ yra dominuojantis žymens elementas“, nes apeliantė niekada nenurodė, kad taip nėra.

20 *Sissi Rossi* mano, kad iš tiesų apeliantė tik ginčija Pirmosios instancijos teismo atliktą bylos faktinių aplinkybių vertinimą, nesiremama jo padarytų išvadų esminiais netikslumais, todėl šis pagrindas nepriklauso Teisingumo Teismo jurisdikcijai.

21 VRDT ir subsidiariai *Sissi Rossi* taip pat teigia, kad apeliantės kaltinimai nepagrįsti.

Teisingumo Teismo vertinimas

22 Dėl antros trečiojo pagrindo dalies pakanka priminti, kad tik Pirmosios instancijos teismas gali įvertinti, kokią vertę reikia suteikti jam pateiktiems įrodymams, ir jis neprivalo aiškiai motyvuoti kiekvieno jam pateikto įrodymo įvertinimo. Pirmosios instancijos teismas privalo nurodyti motyvus, leidžiančius Teisingumo Teismui vykdyti teisminę kontrolę, visu pirma susijusią su galimu Pirmosios instancijos teismui pateiktų įrodymų iškraipymu (šiuo klausimu žr. 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš CEVA ir Pfizer*, C-198/03 P, Rink. p. I-6357, 50 punktą).

- 23 Be to, Pirmosios instancijos teismas, atlikdamas nepriklausomą faktinių aplinkybių vertinimą, gali atsižvelgti į tai, kad šalis nesirėmė tam tikromis aplinkybėmis.
- 24 Skundžiamo sprendimo 69–85 punktuose, atsižvelgdamas į visus svarbius bylos veiksnius, Pirmosios instancijos teismas bendrai įvertino nagrinėjamų prekių ženklų panašumą ir galimybę suklaidinti visuomenę. Be to, savo išvadą jis motyvavo teisiškai.
- 25 Dėl likusios dalies priekaištaudama, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas atitinkamų prekių ir nagrinėjamų prekių ženklų panašumą, klaidingai analizavo atitinkamus veiksnius, pirma ir antra trečiojo pagrindo dalimi apelianė siekia, kad Teisingumo Teismas pats įvertintų Pirmosios instancijos teismo jau įvertintas faktines aplinkybes.
- 26 Tačiau iš EB 225 straipsnio ir Teisingumo Teismo statuto 58 straipsnio pirmosios pastraipos matyti, kad apeliacinis skundas gali būti paduodamas tik teisės klausimais. Dėl šios priežasties tik Pirmosios instancijos teismas yra kompetentingas nustatyti ir vertinti turinčius reikšmės bylai faktus bei įrodymus. Faktų ir įrodymų vertinimas, išskyrus, kai jie buvo iškraipyti, nėra teisės klausimas, dėl kurio galima pateikti apeliacinį skundą Teisingumo Teisme (žr. 2002 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *DKV prieš VRDT*, C-104/00 P, Rink. p. I-7561, 22 punktą ir 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *BioID prieš VRDT*, C-37/03 P, Rink. p. I-7975, 43 punktą).
- 27 Kadangi apelianė nesirėmė jokių Pirmosios instancijos teismui pateiktų faktinių aplinkybių ir įrodymų iškraipymu, pirmą trečiojo pagrindo dalį ir iš dalies antrą dalį reikia atmesti kaip nepriimtina.

28 Taigi visas trečiasis pagrindas turi būti atmestas.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

29 Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas pažeidė savo Procedūros reglamento 81 straipsnį, nes skundžiamame sprendime nebuvo motyvuotas kaip pagrindinio reikalavimo nurodyto prašymo atmetimas.

30 Pirmosios instancijos teismas negalėjo apriboti ginčo apimties iki ankstesniais prekių ženklais žymimų prekių „moteriška avalynė“ ir prašomu įregistruoti prekių ženklu žymimų prekių „moteriškos rankinės“ panašumo. Pirma, nors ieškinį Pirmosios instancijos teisme grindžiantys argumentai beveik išimtinai susiję su minėtų prekių panašumu, paraiškoje įregistruoti nurodytais prekių ženklais žymimų prekių ir apeliančės prekių panašumu buvo remiamasi keliose Pirmosios instancijos teismui pateikto ieškinio dalyse. Antra, argumentai, kuriais buvo remiamasi vykstant posėdžiui, galėjo būti laikomi nepriimtinais Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies prasme kaip nauji per posėdį pateikti pagrindai. Iš tiesų tai nėra nauji pagrindai, bet tiesiog papildomi argumentai, grindžiantys minėto ieškinio reikalavimuose jau pateiktus prašymus.

31 *Sissi Rossi* ir VRDT teigimu, Pirmosios instancijos teismas tinkamai analizavo tik prekes „moteriška avalynė“ ir „moteriškos rankinės“, nes jis negali atlikti šalių užduoties ir, šioms nepateikus argumentų, savo iniciatyva nagrinėti su ginču susijusį

klausimą. Be to, nors per posėdį apeliantė iš tikrųjų nurodė, kad kitos prekės nei tos, kuriomis Pirmosios instancijos teismas apsiribojo nagrinėdamas, yra panašios, tai buvo padaryta pirmą kartą vykstant procesui, todėl Pirmosios instancijos teismas teisėtai nusprendė, kad pagrindas pateiktas per vėlai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- ³² Pagal pavadinimą pirmasis pagrindas susijęs su skundžiamo sprendimo motyvavimo nebuvimu tiek, kiek tai susiję su Pirmosios instancijos teismui suformuluoto prašymo – kaip pagrindinio reikalavimo – atmetimu. Vis dėlto iš apeliacinio skundo matyti, kad apeliantė iš tiesų ginčija šio atmetimo pagrįstumą. Ji priekaištauja Pirmosios instancijos teismui, kad šis nusprendė, jog minėtas prašymas nepriimtinas, nes grįsdama patį ieškinį ji nepateikė argumentų.
- ³³ Taigi reikia išnagrinėti, ar taip darydamas Pirmosios instancijos teismas padarė teisinę klaidą.
- ³⁴ Iš Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkto matyti, kad jam pateiktame ieškinyje turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka.
- ³⁵ Teisingumo Teismas jau pareiškė nuomonę dėl tokio reikalavimo taikymo srities savo Procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punkto aplinkybėmis. Jis nusprendė, kad ši nuoroda turi būti pakankamai aiški ir tiksli, jog atsakovė galėtų

paruošti savo gynybą, o Teisingumo Teismas – vykdyti teisminę kontrolę. Iš to išplaukia, kad esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis pagrįstas ieškinys, turi nuosekliai ir suprantamai išplaukti iš paties ieškinio (2003 m. sausio 9 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-178/00, Rink. p. I-303, 6 punktas ir 2005 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Airija prieš Komisiją*, C-199/03, Rink. p. I-8027, 50 punktą).

- 36 Kalbant apie Pirmosios instancijos teisme pateiktus ieškinius reikia daryti tą pačią išvadą, nes minėtas Teisingumo Teismo procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punktas ir Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktas suformuluoti vienodai ir tik pakartoja Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnyje įtvirtintą reikalavimą, todėl kad jis vienodai taikomas ir Teisingumo Teisme, ir Pirmosios instancijos teisme pateiktiems ieškiniams.
- 37 Dėl šios priežasties Pirmosios instancijos teismas turi atmesti kaip nepriimtinus jam pateikto ieškinio reikalavimus, kai iš paties ieškinio teksto nėra nuosekliai ir suprantamai aišku, kokios yra esminės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis pagrįsti šie reikalavimai. Priešingai nei teigia apeliantė, iš to matyti, kad tokių aplinkybių nenurodymas ieškinyje negali būti kompensuojamas jas nurodant per posėdį.
- 38 Šioje byloje skundžiamo sprendimo 46–48 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė prašymą, suformuluotą kaip pagrindinis reikalavimas, motyvuodamas tuo, kad jam pateiktame ieškinyje nurodyti argumentai susiję tikrai su prekėmis „moteriškos rankinės“ ir „moteriška avalyne“ ir kad ieškinyje nebuvo nė vieno argumento, paneigiančio Apeliacinės tarybos išvadą, kad prekės „oda ir odų pakaitalai; gyvūnų odos; lagaminai, kelioniniai krepšiai“ ir „moteriška avalynė“ nepanašios.
- 39 Taigi apeliantė Teisingumo Teisme nepateikė nė vieno rimto argumento, įrodančio, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, kad jam pateiktame ieškinyje yra minėtą prašymą grindžiančių faktinių ir teisinių aplinkybių.

40 Kadangi šis prašymas nepriimtinas, paaiškėja, kad apeliantė iš tiesų rėmėsi nauju pagrindu, grįsdama savo ieškinio reikalavimus, per posėdį pateikdama tą patį dalyką kaip ir minėtas prašymas turinčias faktines bei teises aplinkybes. Tačiau pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Kadangi apeliantė neteigia, kad taip buvo šioje byloje, reikia daryti išvadą, kad Pirmosios instancijos teismas teisingai atmetė šiuos elementus kaip pateiktus per vėlai.

41 Kadangi Pirmosios instancijos teismas nepadarė jokios teisinės klaidos, pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

Šalių argumentai

42 Iš esmės apeliantė mano, kad jos pateiktus įrodymus pripažinęs nepriimtinas Pirmosios instancijos teismas pažeidė savo Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies e punktą, kuris leidžia pateikti įrodymus.

43 Ji teigia, kad Pirmosios instancijos teismas, šiuo atžvilgiu rėmėsis savo paties praktika, vis dėlto nurodė skirtingas nei ši bylas. Iš tiesų Pirmosios instancijos teismo nurodyti sprendimai susiję su bylomis, kuriose ieškovų argumentus VRDT iš pradžių atmetė, todėl ši atmetimą pagrindžiančius priešingus argumentus jie galėjo ginčyti VRDT apeliacinėje taryboje, o šiuo atveju Protestų skyriui patenkinus apeliantės

reikalavimus, VRDT apeliacinė taryba savo pačios argumentus pirmą kartą pateikė ginčijamame sprendime, dėl ko apeliante niekada neturėjo galimybės per administracinę procedūrą ginčyti savo argumentams priešingų VRDT argumentų.

44 Subsidiariai apeliante remiasi Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimu, motyvuodama tuo, kad per procedūrą VRDT apeliacinėje taryboje ji neturėjo galimybės būti išklausyta dėl atitinkamų prekių panašumo ar nepanašumo.

45 Taigi, priešingai nei nusprendė Pirmosios instancijos teismas, rėmimasis šio 73 straipsnio pažeidimu turi būti laikomas ne pirmą kartą per posėdį pateiktu nauju pagrindu, bet tik paprasta pagrindo, kurį grindžiant kartu su Pirmosios instancijos teisme pareikštu ieškiniu buvo pateikti tam tikri įrodymai, plėtote.

46 Iš tiesų pagal šią nuostatą bet kuriuo atveju apeliante turėjo turėti galimybę ginčyti VRDT pirmą kartą pateiktus argumentus. Kadangi to nebuvo galima padaryti per administracinę procedūrą, Pirmosios instancijos teismas, į kurį kreiptasi su ieškiniu dėl VRDT apeliacinės tarybos sprendimo, turėjo pasirinkti tarp dviejų galimybių, t. y. arba leisti jam pateikti įrodymus, arba panaikinti ginčijamą sprendimą ir grąžinti bylą Apeliacinei tarybai tam, kad apeliantei būtų suteikta galimybė ginčyti pirmą kartą šiame sprendime pateiktus argumentus.

47 *Sissi Rossi* ir VRDT mano, kad Pirmosios instancijos teismas ginčijamus įrodymus teisingai pripažino nepriimtinus dėl skundžiamame sprendime pateiktų motyvų.

- 48 Kalbėdama apie subsidiariai nurodytą pagrindą *Sissi Rossi* abejoja dėl jo priimtino, motyvuodama tuo, kad apeliante remiasi Apeliacinės tarybos, o ne Pirmosios instancijos teismo padarytu Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimu.
- 49 Bet kuriuo atveju pastarasis teisingai nusprendė, kad su šios nuostatos pažeidimu susijęs pagrindas nepriimtinas. Be to, vykstant procedūrai VRDT apeliante turėjo pakankamai galimybių išdėstyti savo poziciją.

Teisingumo Teismo vertinimas

— Dėl kaltinimo, susijusio su Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies e punkto pažeidimu

- 50 Pirma, iš Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio matyti, kad panaikinti ar pakeisti VRDT apeliacinių tarybų sprendimus galima tik dėl kompetencijos stokos, dėl esminio procedūrinio reikalavimo pažeidimo, dėl EB sutarties, šio reglamento arba bet kurios su jų taikymu susijusios teisės normos pažeidimo ar piktnaudžiavimo įgaliojimais. Taigi Bendrijos teismo atliekama šio sprendimo kontrolė nėra svarbesnė už jo teisėtumo kontrolę, todėl jos dalykas nėra VRDT instancijų įvertintų faktinių aplinkybių nagrinėjimas iš naujo.
- 51 Antra, iš to paties reglamento 74 straipsnio 1 dalies matyti, kad per santykinį atsisakymo registruoti pagrindų procedūrą, kaip yra šioje byloje, Tarnyba nagrinėja tiksliai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus ir siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą.

52 Kadangi VRDT negalėjo atsižvelgti į jai šalių nenurodytas faktines aplinkybes, jos sprendimų teisėtumo negalima ginčyti remiantis tokiomis faktinėmis aplinkybėmis. Todėl Pirmosios instancijos teismas taip pat negali atsižvelgti į šias faktines aplinkybes patvirtinančius įrodymus.

53 Priešingai tam, ką teigia apeliantė, aplinkybė, kad Apeliacinė taryba, siekdama padaryti kitokias nei Protestų skyrius išvadas, rėmėsi VRDT pateiktais įrodymais, šiuo atžvilgiu nėra svarbi, nes minėtos Apeliacinės tarybos atliktas įrodymų vertinimas bet kuriuo atveju galėjo būti ginčijamas Pirmosios instancijos teisme.

54 Be to, kaip teisingai nusprendė pastarasis, nors apeliantė manė, kad Apeliacinė taryba, pažeisdama Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrą sakinį, iš jos atėmė galimybę pateikti tam tikrus svarbius įrodymus laiku ir vykstant administracinei procedūrai, ji turėjo remtis tokiu pagrindu grįsdama savo prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą. Tačiau galimas Apeliacinės tarybos padarytas apeliantės teisės būti išklausytai pažeidimas negali lemti to, kad Pirmosios instancijos teismas įvertintų faktines aplinkybes ir įrodymus, kurie nebuvo anksčiau pateikti VRDT instancijose.

— Dėl kaltinimo, susijusio su Pirmosios instancijos teismo teisine klaida dėl tariamo Apeliacinės tarybos padaryto Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimo

55 Visų pirma reikia pripažinti, kad, priešingai tam, ką teigia *Sissi Rossi*, šis kaltinimas yra priimtinas, nes apeliantė kaltina Pirmosios instancijos teismą, jog šis, Apeliacinės tarybos nenubaudamas už tariamą Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimą, padarė teisinę klaidą.

- 56 Dėl šio kaltinimo pagrįstumo reikia priminti, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.
- 57 Tačiau apeliantė neginčija, kad savo ieškinyje Pirmosios instancijos teisme ji nekaltino Apeliacinės tarybos pažeidus Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrą sakinį, nes šis kaltinimas pirmą kartą buvo pateiktas per posėdį. Be to, ji neginčija, kad grindžiant šį kaltinimą pateikti įrodymai jau egzistavo ir buvo žinomi pateikiant ieškinį Pirmosios instancijos teismo kanceliarijoje.
- 58 Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas, nenubausdamas už tariamą Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio pažeidimą, nepadarė teisinės klaidos.
- 59 Taigi antrąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 60 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį ir 118 straipsnį, taikomą apeliacinio skundo nagrinėjimo procedūroje, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to prašė. Kadangi VRDT ir *Sissi Rossi* prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas ir apeliantė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Sergio Rossi SpA* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.